

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ «Αρχές Οικονομικής Θεωρίας»

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α

A1 α. Σωστό **β.** Λάθος **γ.** Σωστό **δ.** Σωστό **ε.** Λάθος

A2. β **A3.** γ

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Β

B1. Σχολικό βιβλίο σελίδα 169, **Είδη Ανεργίας** από « Ανεργία τριβής είναι εκείνη η οποία οφείλεται...» έως «...κενές θέσεις εργασίας.»

B2. Σχολικό βιβλίο σελίδα 170, **Είδη Ανεργίας** από « Όταν σε μια οικονομία υπάρχουν άνεργοι...» έως «...μεγάλης διάρκειας.»

B3. Σχολικό βιβλίο σελίδα 170 , **Συνέπειες της Ανεργίας** από « Η ανεργία έχει τρεις βασικές οικονομικές συνέπειες...» έως «...σοβαρά κοινωνικά προβλήματα.»

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

ΘΕΜΑ Γ

Γ1 .Για να συμπληρώσουμε τα κενά του πίνακα χρησιμοποιούμε κατάλληλα τους τύπους του κόστους ευκαιρίας. Δηλαδή :

Δ->Ε:

$$KE_{X \rightarrow \Psi} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = 5 \Rightarrow \frac{100 - 0}{\Psi_E - 130} = 5 \Rightarrow \Psi_E = 150$$

Γ->Δ:

$$KE_{X \rightarrow \Psi} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = 3 \Rightarrow \frac{\Psi_\Gamma - 100}{130 - 100} = 3 \Rightarrow \Psi_\Gamma = 190$$

$$KE_{X \rightarrow \Psi} = \frac{1}{KE_{\Psi \rightarrow X}} = \frac{1}{1/3} = 3$$

Α->Β:

$$KE_{X \rightarrow \Psi} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{265 - 240}{50 - 0} = \frac{25}{50} = \frac{1}{2} = 0,5$$

$$KE_{\Psi \rightarrow X} = \frac{1}{KE_{X \rightarrow \Psi}} = \frac{1}{0,5} = 2$$

Γ2. Οι 220 μονάδες του Ψ παράγονται μεταξύ των συνδυασμών Β-Γ. Θα υπολογίσουμε την ποσότητα του Χ για Ψ=220.

	X	Ψ	KE _{X→Ψ}
B	50	240	1
B'	70	Ψ _Γ	
Γ	100	190	

$$KE_{X \rightarrow \Psi} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = 1 \Rightarrow \frac{\Psi_{\Gamma} - 190}{100 - 70} = 1 \Rightarrow X_{\Gamma} = 70$$

Γ3. Οι 20 μονάδες του Χ παράγονται μεταξύ των συνδυασμών Α-Β. Υπολογίζουμε την ποσότητα του Ψ για Χ=20

	X	Ψ	KE _{X→Ψ}
A	0	265	1/2
A'	20	Ψ _{A'}	
B	50	240	

$$KE_{X \rightarrow \Psi} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{1}{2} \Rightarrow \frac{265 - \Psi_{A'}}{20 - 0} = \frac{1}{2} \Rightarrow \Psi_{A'} = 255$$

Από το προηγούμενο ερώτημα, όταν παράγονται οι 70 μονάδες του Χ η μέγιστη ποσότητα του Ψ θα είναι 220 μονάδες. Συνεπώς, η θυσία του Ψ θα είναι 255-220=35 μονάδες.

Γ4. Για τον συνδυασμό Κ εργαζόμαστε ως εξής: Οι 110 μονάδες του Χ παράγονται μεταξύ των συνδυασμών Γ-Δ.

	X	Ψ	KE _{X→Ψ}
Γ	100	190	3
Γ'	110	Ψ _Γ	
Δ	130	100	

$$KE_{X \rightarrow \Psi} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = 3 \Rightarrow \frac{190 - \Psi_{\Gamma'}}{110 - 100} = 3 \Rightarrow \Psi_{\Gamma'} = 160$$

Η μέγιστη ποσότητα του Ψ είναι μεγαλύτερη από το Ψ του συνδυασμού K , άρα ο συνδυασμός είναι εφικτός. Αντίστοιχα για τον συνδυασμό Λ οι 134 μονάδες του X παράγονται μεταξύ των συνδυασμών Δ - E .

	X	Ψ	$KE_{X \rightarrow \Psi}$
Δ	130	100	5
Δ'	134	$\Psi_{\Delta'}$	
E	150	0	

$$KE_{X \rightarrow \Psi} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = 3 \Rightarrow \frac{100 - \Psi_{\Delta'}}{134 - 130} = 3 \Rightarrow \Psi_{\Delta'} = 80$$

Η μέγιστη ποσότητα του Ψ είναι ίση με το Ψ του συνδυασμού Λ , άρα ο συνδυασμός είναι άριστος.

Γ5. Κατά την μετακίνηση από τον συνδυασμό K στον συνδυασμό Λ δηλαδή, από έναν εφικτό σε έναν άριστο συνδυασμό, η οικονομία θα διέρχεται από τη φάση της ανόδου στη φάση της κρίσης. Στη φάση της ανόδου υπάρχει υποαπασχόληση των παραγωγικών συντελεστών, ενώ στη φάση της κρίσης η οικονομία πλησιάζει στο επίπεδο της πλήρους απασχόλησης, επομένως οι παραγωγικοί συντελεστές θα απασχολούνται πλήρως και αποδοτικά.

ΟΜΑΔΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Εφόσον η συνάρτηση ζήτησης είναι ισοσκελής υπερβολή ο τύπος της θα είναι $Q_d = \frac{A}{P}$, όπου $A = \Sigma \Delta = P_0 Q_0 = 10 \cdot 20 = 200$. Άρα, $Q_d = \frac{200}{P}$.

Η καμπύλη προσφοράς διέρχεται από την αρχή των αξόνων, συνεπώς θα ισχύει $\gamma=0$. Άρα, η συνάρτηση προσφοράς θα είναι της μορφής $Q_s = \delta P$. Αντικαθιστώντας, την τιμή και την ποσότητα της ισορροπίας προκύπτει:

$$Q_s = \delta P \Leftrightarrow 20 = \delta \cdot 10 \Leftrightarrow \delta = 2$$

Επομένως, $Q_s = 2P$

Δ2. Για $P_K = 12,5$, $Q_{dk} = \frac{200}{12,5} = 16$, $Q_{sk} = 2 \cdot 12,5 = 25$

Άρα, η κρατική επιβάρυνση θα είναι: $P_K(Q_{sk} - Q_{dk}) = 12,5(25 - 16) = 12,5 \cdot 9 = 112,5$ χ.μ.

Δ3. Η νέα κρατική επιβάρυνση θα είναι: $P_0(Q_{sk} - Q_{dk}) = 10(25 - 16) = 10 \cdot 9 = 90$ χ. μ.

Συνεπώς, η τελική κρατική επιβάρυνση θα είναι $112,5 - 90 = 22,5$ χ.μ.

Δ4. Για $P_0 = 10$, $\Sigma\Delta_0 = P_0 Q_0 = 10 \cdot 20 = 200$

Για $P_K = 12,5$, $\Sigma\Delta_K = P_K Q_{dk} = 12,5 \cdot 16 = 200$

$$\% \Delta(\Sigma\Delta) = \frac{\Sigma\Delta_K - \Sigma\Delta_0}{\Sigma\Delta_0} \cdot 100 = \frac{200 - 200}{200} \cdot 100 = 0\%$$

Η $\Sigma\Delta$ παραμένει σταθερή καθώς η συνάρτηση ζήτησης είναι ισοσκελής υπερβολή και $E_{d\text{τοξ}} = -1$.

Δ5. Το αγαθό X είναι κανονικό. Η αύξηση του εισοδήματος, θα έχει σαν αποτέλεσμα να αυξήσει τη ζήτηση κατά 20%. Η νέα συνάρτηση ζήτησης θα είναι:

$$Q'_d = Q_d + Q_d \cdot \frac{20}{100} = \frac{200}{P} + \frac{200}{P} \cdot \frac{20}{100} = \frac{240}{P}$$

*Η επίλυση των θεμάτων επιμελήθηκε από την καθηγήτρια οικονομίας,
MSc Θάνια Σπυροπούλου*